

§ 13. За священни-тѣ одѣжди. Подъ име священни одѣжди ся разумѣвать облѣкла, кои-то ся употребяватъ исключително при Богослуженіе-то. Тѣ бытъ два рода: въ едни-тѣ ся обличатъ священни-тѣ лица, кога служать, а съ други-тѣ ся покриватъ различни църковни прѣдмети. Както първи-тѣ, тѣй и втори-тѣ обикновенно ся правятъ отъ скжпи тканія, защото това го изисква благолѣпіе-то и святостъ-та на Богослуженіе-то.

Происхожденіе на священни-тѣ одѣжди. Употребеніе-то на священни-тѣ одѣжди въ църквѣ, тѣй е древне, както е древне и само-то обрядно Богослуженіе. Въ ветхій-тѣ завѣтъ самъ Богъ е заповѣдалъ на Аарона и други-тѣ левити да ся обличатъ въ особни священни одѣжди при Богослуженіе-то (исх 28 гл. стр. 2, и 3). Първи-тѣ основатели на Христіанскѣ-тѣ църкви — святи-тѣ апостоли и тѣхни-тѣ преемници обличали ся въ нѣкакви си особни одѣжди въ време на Богослуженіе-то, както свидѣтелствува за това Евсевій. А епископи-тѣ отъ първи-тѣ вѣкове свидѣтелствуватъ, че священници-тѣ не сѫ могли да престажатъ къмъ св. олтарь за служеніе, докѣ ся необлѣкатъ въ особенни църковни одѣжди въ знакъ на уваженіе къмъ благолѣпно-то священно служеніе и за да възбудятъ въ слушатели-тѣ на службѣ-тѣ благоговѣйни чувства. Заради това е узаконено въ църкви-тѣ, че никой отъ священнослужители-тѣ нѣма право да престажи къмъ какво-то и да е священнодѣйствіе въ просто облѣко, а тѣй сѫщо не е дозволено вънъ отъ священнодѣйствіе-то да ся носятъ священны одѣжди.

Число-то на священни-тѣ одѣжди. Одѣди-тѣ, въ кои-то ся обличатъ при Богослуженіе-то священни-тѣ лица въ нашѣ-тѣ православиѣ църкви сѫ слѣдующи-тѣ: 1) стихарь, 2) орапъ, 3) поручи, 4) епатрахиль, 5) поясъ, 6) набедренникъ, 7) палица, 8) фи-